

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

I medfør af dyreværnslovens § 10 kan justitsministeren fastsætte regler om forbud mod hold af bl.a. farlige dyr. Ved bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde har justitsministeren udnyttet bemyndigelsen til at indføre et forbud mod at besidde og avle pit bull terriere, tosaer og krydsninger, hvori disse to hunderacer indgår.

Der har imidlertid vist sig at være behov for at kunne gribe ind over for farlige hunde af andre hunderacer og raceblandinger. Der har herunder vist sig at være behov for at kunne gribe ind over for hunde, der endnu ikke har manifesteret deres farlighed, men hvor der alligevel er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser. Justitsministeriet har tidligere – bl.a. på grundlag af en henvendelse fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse og Dansk Kennel Klub – tilkendegivet over for Folketinget, at ministeriet ikke finder den gældende retstilstand tilfredsstillende, hvorfor ministeriet vil tage initiativ til at gennemføre regler til skærpelse af indsatsen over for farlige hunde.

Lovforslaget har på den baggrund til formål at udvide politiets muligheder for efter hundeloven at gribe ind over for hunde, der har vist tegn på aggressiv adfærd, herunder hunde, der ved deres adfærd har virket truende og skabt frygt uden – endnu – at have forvoldt skade.

Efter forslaget skal politiet således bl.a. kunne træffe afgørelse om aflivning af hunde, som har forvoldt skade på et menneske eller anden væsentlig skade, eller når der i øvrigt er grundlag for at antage, at en hund kan være farlig for sine omgivelser. Politiet afholder omkostningerne ved at lade en hund aflive, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Med henblik på at vurdere en hunds farlighed skal politiet som noget nyt kunne kræve, at hundens besidder medvirker ved en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd i samspil med dens besidder. Adfærdsun- dersøgelsen skal bl.a. vise, om besidderen har den for-

nødne kontrol over hunden, og om hunden er afbalanceret, herunder om den har en lav tærskelværdi for aggression. I forlængelse heraf foreslås det, at politiet skal kunne lade en hund placere i en hundepension eller lignende, indtil politiet har truffet afgørelse om, hvorvidt hunden bør aflives, og hvis der træffes afgørelse om aflivning, indtil denne kan effektueres. Politiet afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Det foreslås desuden, at politiet skal kunne lade hunde, der i strid med reglerne ikke er mærkede og registrerede og som følge deraf ikke kan identificeres, mærke og registrere for besidderens regning.

Lovforslaget indeholder endvidere et udtrykkeligt forbud mod afholdelse af hundekampe.

Endelig indeholder lovforslaget et forslag om, at personer, der har anvendt en hund til angreb på eller som trussel mod mennesker eller dyr, ved dom for et strafbart forhold skal kunne frakendes retten til at beskæftige sig personligt med hunde. Det samme gælder den, der har undladt at holde sin hund tilbage, da den pågældende bemærkede, at hunden overfaldt mennesker eller dyr, eller den, der som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp eller har afholdt hundekampe. Overtrædelse af forbudet straffes med bøde eller fængsel i indtil 6 måneder.

Justitsministeriet har overvejet et forslag fra Dyreværnsrådet, jf. nærmere herom nedenfor under pkt. 3.5, om at straffe hårdere i tilfælde, hvor en hund benyttes på en truende måde eller som våben, jf. hundelovens § 12, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan den, der hidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når den pågældende bemærker, at den overfalder nogen, straffes med bøde.

Hundeloven indeholdt tidligere en bestemmelse om, at straffen i ovennævnte situation kunne stige til hæfte eller fængsel, såfremt der forelå skærpende omstændigheder.

Ved hundelovens revision i 1962 blev bestemmelsen imidlertid ændret, idet der i mange af de tilfælde, der var omfattet af den dagældende bestemmelse,